

nieniu z Ministrem Kontroli Państwowej oraz z Ministrem Finansów;

- 2) że dla niektórych przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, a nie podlegających bezpośrednio ministrom, komisje rewizyjne powołują ministrowie lub osoby przez nich upoważnione;
- 3) w jakim zakresie przepisy niniejszej uchwały oraz zarządzeń wydanych na jej podstawie stosuje się również do kwartalnych sprawozdań finansowych podległych przedsiębiorstw.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania zarządzeń określających szczegółowy zakres i tryb składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych, zasady udziału organów finansowych i banków w tych czynnościach oraz system sankcji w formie kar pieniężnych nakładanych przez organy finansowe na przedsiębiorstwa za złożenie nieprawidłowych sprawozdań finansowych.

§ 8. 1. Osoby nie będące pracownikami organów sprawujących nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa, organów finansowych oraz banków otrzymują wynagrodzenie za udział w komisji rewizyjnej. Koszty z tym związane pokrywa z funduszu bezosobowego przedsiębiorstwo, dla którego dana komisja została powołana.

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w komisji rewizyjnej ustala osoba powołująca komisję stosownie do ilości godzin pracy wyznaczonej na badanie sprawozdania finansowego według stawek określonych w zarządzeniu właściwego ministra wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Właściwi ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów ustalić graniczne lub średnie normy określające czas trwania badania sprawozdań finansowych podległych przedsiębiorstw.

§ 9. 1. Zobowiązuje się Ministra Finansów do ustalenia listy biegłych uprawnionych do pełnienia funkcji członków komisji rewizyjnych. Właściwi ministrowie mogą zgłaszać kandydatów ubiegających się o wpisanie na listę biegłych.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do wprowadzenia egzaminów kwalifikacyjnych dla osób podlegających wpisaniu na listę biegłych.

§ 10. Zaleca się właściwym naczelnym organom spółdzielczym odpowiednie dostosowanie przepisów niniejszej uchwały do badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw spółdzielczych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

439

UCHWAŁA Nr 342 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1957 r.

w sprawie środków i zasad realizacji budownictwa doświadczalnego.

W celu stworzenia warunków do wprowadzenia i stosowania w budownictwie nowych rozwiązań i metod wykonawstwa stanowiących postęp techniczny, opartych na pierwowzorach sprawdzonych z punktu widzenia prawidłowości technicznej, realności wykonawstwa, efektów ekonomicznych i wartości użytkowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz na cele doświadczalnictwa, realizacji pionierskich i wykonywania prototypów w dziedzinie budownictwa (zwany dalej „funduszem doświadczalnictwa i realizacji pionierskich”), będący w dyspozycji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Minister Finansów zapewni w budżecie Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niezbędne środki na fundusz, o którym mowa w ust. 1.

3. Środki na fundusz, o którym mowa w ust. 1, w zasadzie nie mogą przekraczać 3% planu finansowego przedsiębiorstw budowlanych wykonujących budownictwo mieszkaniowe, przemysłowe i wiejskie, realizowanego w danym roku przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez przedsiębiorstwa budownictwa terenowego. Środki te są ustalane na podstawie planu prac doświadczalnych i realizacji pionierskich, który jest składową częścią zatwierdzonego planu rozwoju techniki.

4. Środki przyznane na fundusz doświadczalnictwa i realizacji pionierskich, nie wykorzystane do końca danego okresu budżetowego, podlegają zwrotowi do Skarbu Państwa.

§ 2. 1. Z funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich pokrywane są koszty związane z następującymi przedsięwzięciami:

- 1) projektowanie i wykonywanie wraz z przygotowaniem, w razie potrzeby, niezbędnych środków, poszczególnych elementów, części lub całości obiektów (zestawów, segmentów, sekcji, całych budowli itp.), w których mają

być zastosowane nowe materiały i tworzywa, nowe rozwiązania konstrukcyjne oraz nowe urządzenia i metody wykonawcze;

- 2) prowadzenie badań i doświadczeń dla określenia:
 - a) wartości technicznej realizowanych elementów, części lub całości obiektów,
 - b) osiągniętych efektów technicznych i ekonomicznych zarówno w zakresie ich realizacji, jak i eksploatacji oraz wartości eksploatacyjnej zastosowanych tworzyw,
 - c) właściwych rozwiązań i metod realizacji;
- 3) pokrywanie kosztów dodatkowych wynikłych na skutek prowadzenia doświadczeń w obiektach wykonywanych na zlecenie inwestora.

2. Ze względu na aktualny stan postępu technicznego w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, znaczenie tego budownictwa oraz okoliczności sprzyjające stosowaniu rozwiązań typowych i powtarzalnych w tej dziedzinie — 60% środków funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich przeznacza się w okresie do końca planu 5-letniego na potrzeby budownictwa mieszkaniowego.

3. Wykonane z funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich części obiektów lub całe obiekty, nadające się do normalnego użytkowania, będą przydzielane lub sprzedawane użytkownikom po cenie odpowiadającej normatywnej cenie analogicznych obiektów w trybie obowiązującym. Uzyskane ze sprzedaży kwoty wpływają na wznowienie funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich w danym roku.

§ 3. Utworzenie funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich nie wyklucza i nie ogranicza możliwości wprowadzania nowych tworzyw, rozwiązań i metod przy realizacji inwestycji — na podstawie posiadanych doświadczeń i studiów — bez uprzednich badań i budowy prototypów w ramach funduszu.

§ 4. Koszty badań i doświadczeń, prowadzonych w skali laboratoryjnej i półtechnicznej (poligonowej) oraz związanych ze studiami w zakresie projektowania, są pokrywane w dotychczasowym trybie ze środków przewidzianych w budżetach instytutów oraz przeznaczonych na typizację, studia i doświadczenia w biurach projektowych.

§ 5. 1. Fundusz doświadczeń i realizacji pionierskich jest dysponowany i kontrolowany centralnie, z tym że może być on przydzielany jednostkom organizacyjnym Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przedsiębiorstwom budownictwa terenowego na realizację określonych przedsięwzięć lub doświadczeń w pewnej dziedzinie.

2. Wszelkie przedsięwzięcia związane z doświadczeniem i realizacjami pionierskimi powinny być poprzedzone szczegółową analizą w celu określenia istotnej potrzeby przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz spodziewanych rezultatów i ich znaczenia techniczno-ekonomicznego.

3. Prace doświadczalne i realizacje pionierskie o charakterze określonym w § 2, wstępnie sfinansowane ze środków obrotowych jednostki podległej Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, po uznaniu przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ich potrzeby i celowości, mogą być pokryte następnie z funduszu doświadczeń i realizacji pionierskich. W razie nieuznania w całości lub w części celowości tych

prac środki te nie będą refundowane i koszty związane z przedsięwzięciem nie będą pokrywane z funduszu doświadczeń i realizacji pionierskich.

§ 6. 1. Decyzja Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w sprawie zastosowania przedsięwzięcia postępu technicznego przy realizacji inwestycji, połączona z deklaracją pokrycia z tego tytułu wynikających ewentualnych kosztów dodatkowych z funduszu doświadczeń i realizacji pionierskich, wiąże inwestora. Dotyczy to w szczególności budownictwa mieszkaniowego.

2. Sprawy ewentualnej konieczności przesunięcia terminu oddania obiektu do użytku, wynikłe z zastosowania prototypowych metod lub rozwiązań, wymagają uzgodnienia między Ministerstwem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a inwestorem.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wydania w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r. przepisów regulujących szczegółowy tryb przeprowadzania i finansowania prac doświadczalnych i realizacji pionierskich.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministrowi Finansów.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.
Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

440

UCHWAŁA Nr 343 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1957 r.

o zmianie uchwały nr 519 z dnia 10 września 1956 r. w sprawie przejęcia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 września 1956 r. o przejęciu szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty (Dz. U. Nr 41, poz. 186) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 1 lit. a) uchwały nr 519 Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie przejęcia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty (Monitor Polski Nr 87, poz. 1005) skreśla się wyrazy „i Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Oświaty, Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

441

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 czerwca 1957 r.

w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w zakresie administracji finansowo-budżetowej oraz organizacji i techniki pracy biurowej.

Dla zapewnienia rozwoju i wszechstronnego wykorzystania inicjatywy pracowniczej w zakresie usprawnienia i obniżenia kosztów utrzymania organów administracji finansowej i instytucji finansowych w resorcie Ministerstwa Finansów — stosownie do § 1 i § 2 zarządzenia nr 322 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w administracji (Monitor Polski Nr 96, poz. 1058) i w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez użyte w zarządzeniu określenie „jednostka organizacyjna” rozumieć należy departamenty Ministerstwa

Finansów, centrale i jednostki terenowe banków, Powszechnej Kasy Oszczędności, Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz wydziały (oddziały) finansowe prezydiów rad narodowych, inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydiach rad narodowych oraz Polski Monopol Loteryjny.

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie „usprawnienie” należy rozumieć usprawnienie w administracji (usprawnienia administracyjne).

§ 2. 1. Ocena, popularyzacja i nagradzanie wniosków usprawnieniowych składanych przez pracowników resortu Ministerstwa Finansów należy do tej jednostki organizacyjnej, która jest właściwa ze względu na przedmiot wniosku